MAASEUDUN TULEVAISUUS
Maa- ja metsätaloustuottajajärjestön äänenkannattaja – Perustettu 1916

Päätoimittaja
Lauri Kontro
Toimituspäälliköt
Jussi Martikainen
Tiina Taipale

200 000 Thaimaan bahtia on valtava summa. Sillä voit jopa rakentaa talon, tai ostaa käytetyn auton Thaimaassa. **MARJANPOIMIJA JATURONT MANEEKAN YLE UUTISISSA VIIME KESÄN PALKASTAAN**

Ylen gallup kertoo SDP:n ahdingosta

Yle Uutisten viime viikolla julkistaman puolueiden kannustuskyselyn tulos on linjassa vuoden alkupuoliskolla julkaistujen kyselyjen tulosten kanssa.

Taloustutkimuksen heinäkuussa tekemässä kyselyssä oppositiopuolue keskustan kannatus on jatkanut nousua, ja se on suurin puolue, toisesta sijasta kilpailevat päähallituspuolue kokoomus ja toinen oppositiopuolue perussuomalaiset.

Keskustan kannatuksen nousu on ollut raju. Kahden vuoden takaisiin eduskuntavaaleihin verrattuna puolue on lisännyt kannatustaan yli seitsemän prosenttiyksikköä.

Kokoomuksen kannatuksen lasku näyttää nyt pysähtyneen, mutta ero keskustaan on revennyt jo neljään prosenttiyksikköön.

Toisen päähallituspuolueen SDP:n kannatus on edelleen jatkanut laskuaan. Puolueelle mitattu 15,6 prosentin kannatusarvio on kaikkien aikojen heikoin. Puolueen puheenjohtajan, valtiovarainministeri Jutta Urpilaisen yritys pysäyttää kannatuslasku vaihtamalla alkukesästä ministereitä ei ole vakuuttanut äänestäjiä. SDP:n tuskaa ei helpota yhtään, että eniten kannatusta on menettänyt kesäkuussa tehtyyn tutkimukseen verrattuna vihreät.

Hallituksen vaikeuksista kertoo, että hallituspuolueiden kannatus on tämän vuoden aikana laskenut yhteensä 6,4 prosenttiyksikköä. Vasemmistopuolueiden yhteenlaskettu kannatus on nyt yhtä suuri kuin keskustan yksin eli 22,8 prosenttia.

Hallituspuolueiden kannatuksen laskuun on varmasti monta syytä. Suurimpina syinä ovat heikko taloustilanne sekä hallituksen varoituksista huolimatta jääräpäisesti ajamat kuntauudistus sekä sosiaali- ja terveyspalvelujen uudistus. Eurooppaa ja euro-aluetta koskeviin talousvaikeuksiin hallituksen vaikutusmahdollisuudet ovat rajalliset, mutta hallituksen uudistusinnon kyydissä äänestäjät eivät ole pysyneet.

SDP:n kannatuskatoa selittävät myös hallituksen tekemät talouspäätökset, jotka on koettu kannattajien keskuudessa epäoikeudenmukaisiksi. Yhteisöveron alentaminen ja arvonlisäveron korottaminen eivät ole kuuluneet perinteisesti vasemmistopuolueiden talouspoliittiseen työkalupakkiin.

SDP:n hiipuva kannatus lisää paineita puheenjohtaja Jutta Urpilaista kohtaan. Huolimatta siitä, että viime eduskuntavaalien jälkeen puolue nousi hallitukseen, sen kannatus on Urpilaisen aikana vähentynyt kaikissa vaaleissa.

Valtiovarainministeri Jutta Urpilaisen johtaman SDP:n kannatus laskee edelleen.

Kokoomus vaikutti pitkään puolueelta, jonka kannatus on vakiintunut reilusti yli 20 prosentin. Viimeisimmät gallupit ovat kuitenkin palauttaneet puolueen maan pinnalle.

Samalla ovat lisääntyneet arvelut puolueen puheenjohtajan, pääministeri Jyrki Kataisen lähtöaikeista. Kataisen on arveltu olevan kiinnostunut komissaarin paikasta vuoden kuluttua pidettävien eurovaalien jälkeen.

Vaikka gallupeille ei pidä antaa liian suurta painoarvoa, tutkitaan niitä puolueissa tarkasti. Keskustan konkaripoliitikko, kansaedustaja Seppo Kääriäinen varoittaa puoluettaan kuitenkin gallup-huumasta. Hän muistuttaa Suomenmaan haastattelussa, että vaaleihin on vielä kaksi vuotta aikaa, eikä hallitusta tehdä gallupien perusteella.

Muistutus on paikallaan, koska keskustalla on kokemusta toisensuuntaisestakin kannatuskehityksestä.

Hallituspuolueiden kannatuksen hiipuminen lisää haluja irtiottoihin hallituksen politiikasta. Tästä on jo näkynyt merkkejä esimerkiksi vihreiden taholta.

Hallituksen yhteistyö- ja päätöksentekokyky joutuu koetukselle kuun lopussa pidettävässä budjettiriihessä. Hallituksen on uskottavuutensa säilyttämiseksi tehtävä vaikeatkin päätökset yksimielisesti. Nyt ei ole varaa irtiottoihin, vaikka halut niihin ovatkin kasvaneet.

Vasemmistopuolueiden yhteinen kannatus on yhtä suuri kuin keskustan yksin.

Tiedot reilusti esille

Maa- ja metsätalousministeriö haluaa lisätä kuluttajille annettavaa tietoa myös pakkaamattomista elintarvikkeista. Pakatuista tietoja löytyy laajasti, mutta leipä-, liha- ja kalatiskeiltä tietoa saa vaihtelevasti. Sama pätee ravintola-annoksiin.

Ilmoitusvastuun laajentaminen on ministeriössä suunnitteluvaiheessa. Hanke on tervetullut mutta hallinnolle haasteellinen.

Ilmoitusvastuun tarkoitus on tuoda tärkeää tietoa kuluttajalle. Silti myös pienten ruokayritysten pitäisi selvitä uusista velvoitteista mahdollisimman pienellä vaivalla.

Ministeriön teettämän kyselyn perustella kuluttajat kaipaavat tietoa erityisesti ruuan alkuperästä, päiväyksistä sekä ainesosista. Tulos ei ole yllättävä – samoihin toiveisiin on törmätty kaikissa aiemmissakin selvityksissä.

Ilmoitusvastuun lisäämiseen aluksi kriittisesti suhtautunut ravintola-alakin on ottamassa askelen asiakkaittensa suuntaan. Ravintoloille sopisi allergeenien ja pääasiallisten ainesosien sekä lihan alkuperän ilmoittaminen (MT 2.8.).

Tämä luo hyvät edellytykset kompromissille ja toimiville alkuperämerkinnöille. Eivät kuluttajatkaan näyttäisi enempää vaativan.

Tarkemmissa tuotetiedoissa kyse ei ole vain lisävelvoitteesta. Kaupan ja ravintoloiden kannattaa joka tapauksessa laittaa ruuan alkuperätiedot reilusti esille. Reiluus palkitaan asiakkaan luottamuksena.

On hyvä, jos ilmoitusvelvollisuus karsii markkinoilta epämääräisiä toimijoita. Asiakkaalle on merkittävä tieto myös se, jos myyjällä ei ole käsitystä tuotteittensa alkuperästä.

Eniten alkuperän ilmoitusvelvollisuutta vastustavat ne, joilla on jotain pimitettävää. Ilmoitusvelvollisuus siis mitä ilmeisimmin myös parantaa myytävän ruuan laatua.

VIERASYLIÖ

Maavoimien uusittu taistelutapa on älykäs ja innovatiivinen

Selailin keväällä talven aikana ilmestyneitä sotilaslehtiä ja etsin myös netistä tietoa maavoimiemme uudesta taistelutavasta. Sitä kuvattiin sanalla ovela. Minusta tällä ovela-sanalla on negatiivinen lataus.

Nettiin ladatuista videoista löysin aihetta esittelevien kenraalienkin suusta tuon ovela-sanan.

Videoita katsellessani tuli mieleeni viime aikoina kuulemani meidän pääministerimme ja valtiovarainministerimme televisio- ja radiohaastattelut. Kumpikin ministeri esittelee Suomen hallituspolitiikkaa hienoilla sanoilla. Me teemme näin ja tulos on hyvä. Siitä ei kannata välittää mitä muualla tapahtuu.

Kenraalien mukaan uusi, ovela taistelutapakin onnistuu. Vastustajalla ei taida olla vastaavia uusia, ovelia taistelutapoja.

Veteraanit ovat olleet oikeasti hyviä ja samalla älykkäitä taistelijoita.

Maavoimien jalkaväkipataljoona ja tykistöpatteristo ovat avainasemassa.

Vanhassa hyvä perusta, mutta tarvitaan uuttakin

Usein on kenraaleita syytetty siitä, että he aikovat ratkaista tämän päivän puolustuksen viime sotien opeilla. Nyt meidän maavoimien uudistajamme ovat valinneet uuden, ovelan tavan. Ovela-sanaa en kuitenkaan olisi tähän uudistukseen, ja en ainakaan sen esittelyyn, hyväksynyt.

Sotiemme klassiset sankarit Antti Rokka ja Simo Häyhä sekä monet muut veteraanit ovat olleet oikeasti hyviä ja samalla älykkäitä taistelijoita.

Rokalla ja Häyhällä sekä heidän veteraaniveljiensä toimissa olisi nykyarvioidenkin mukaan todellista älyä ja viekkauttakin.

Suomalainen sotataito ja joukkojemme taktiikka olivat hyvin toimivia talvi- ja jatkosodassa.

Alivoimaiset suomalaisjoukot hyödynsivät maastotuntemisen. Yllätys oli yksi suomalaisjoukon valteista. Teimme juuri sen, mitä vastustaja ei odottanut. Koukkasimme ja teimme monta muutakin vastustajan yllättänyttä sotaliikettä.

Epäsuoran tulen osalta suomalainen taistelujärjestelmä oli aikaansa edellä.

Meillä osattiin vähäisten tykistöjoukkojen tuli keskittää yhteen ja samaan maaliin. Sekä hyökkäyksessä että puolustuksessa meidän tykistömme tuki erinomaisella tavalla jalkaväkeä. Ei tarvittu massamaista tykistöjoukkoa kun pienempikin määrä tykistöjoukkoja ja niiden tykkejä saatiin samaan aikaan tulittamaan samaa maalia.

Tarvitaan nopeutta ja liikkuvuutta

Nyt kuitenkin tarvitaan liikkuvuutta, tulivoimaa ja tiedustelukykyä. Viime sodissa suomalaisella hevosella oli avainasema. Hevoset vetivät tykkejä ja kuljettivat sekä henkilöstöä että materiaalia.

Talvi- ja jatkosodan hevoset sekä heidän ajomiehensä olivat sankareita. Logistiikka toimi hienolla tavalla.

Kirjoitin edellä epäsuoran tulen keskittämisestä. Se on edelleen tärkeätä, mutta tarvitaan lisää nopeutta ja tulivoimaa. Kylmän sodan aikana hevoset korvattiin traktoreilla. Nyt tarvitaan tela-ajoneuvoja ja myös ilmakuljetuksia. Tykistöllä tarvitaan täsmäjärjestelmiä ja myös liikkuvuutta.

Lisäksi tarvitaan kykyä saada vastustajasta tietoa sekä eturintaman että selustan osalta. Lennokit, lentokoneet ovat todella tarpeen. Tarvitaan myös järjestelmät, jotka pitävät kaikki johtoportaat ajan tasalla.

Taisteluparin tilalle partio

Maavoimien jalkaväkipataljoona ja tykistöpatteristo ovat avainasemassa.

Maavoimien uusi taistelutapa ottaa käyttöön alimmalla tasolla vanhan taistelijaparin sijasta käyttöön kolmimiehisen partion. Ryhmän vahvuus kasvaa yhdeksään taistelijaan ja ryhmässä on tarkkuuskiväärі, konekiväärit sekä singot ja viuhkapanokset.

Eli tulivoimaa on aikaisempaa enemmän. Nykytekniikalla pidetään yhteyksiä esimieheen ja naapureihin. Pimeänäkölaitteilla valmistaudutaan toimintaan myös yön pimeydessä.

Nyt on jo aloitettu johtajien koulutus. Miehistökoulutus alkaa myöhemmin ja kokonaisuudessa kestää vuosia ennen kuin koko sodan ajan joukko on koulutettu.

Taisteluosasto on vahvuudeltaan yli 2 000 taistelijaa; pataljoona ja patteristo ovat sellaisia taisteluosastoja, joita minunkin ikäluokkani toivoi johdettavakseen. Komppanioiden keveiden kranaatinheittimien lisäksi taisteluosastolle suunnitellaan raskaaksi aseistukseksi 12 raskasta kranaatinheitintä ja 18 kenttätykkiä. Eli tulivoimaa alkaa olla.

Takana kymmenen vuoden työ

Vastustajalle tuotetaan tappioita koko alueella. Vanhat suomalaiseen taistelutapaan kuuluvat aktiivisuus sekä harhauttaminen, ja ne kuuluvat suomalaisen puolustajan uuteenkin taistelutapaan.

Uuden taistelutavan kehittämis- ja tutkimustyötä on tehty jo lähes kymmenen vuotta. Toiset kymmenen vuotta tarvitaan hyvinkin ennen kuin sodan ajan joukkoihimme kuuluvat kaikki maavoimasotilaat ja joukot ovat koulutettuina ja varustettuina.

Voitaisiinko vielä miettiä miten maavoimien uutta taistelutapaa markkinoidaan? Älykäs, smart, innovatiivinen ovat ovelaa parempia tunnussanoja.

Onnea ja menestystä maavoimien uuden taistelutavan kehittäjille.

LAURI VÄÄTTÄNEN
Kirjoittaja on yleisesikuntaupseeri, joka seuraa maanpuolustusta ja turvallisuuspolitiikkaa.

RAHIKAINEN

LEHTIKATSAUS

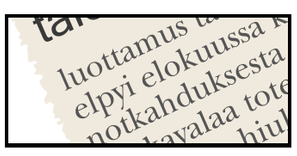

Huomio järjestötyön oloihin

Etelä-Suomen Sanomat pohtii pääkirjoituksessaan kolmannen sektorin eli järjestöjen ja muiden voittoa tavoittelemattomien organisaatioiden merkitystä taloudessa.

”Kolmas sektori on aiemmin miletty hyvinvointipalvelujen täydentäjäksi ja paikkaajaksi. Nykyisin moni kunta olisi pulassa, jos kolmannelta sektorilta ei löytyisi palvelun tarjoajaa.”

”Työelämän laatu on tutkimuksen mukaan järjestöissä muita työpaikkoja selvästi heikompi.”

”Työelämän laatuun on syytä panostaa tavalla tai toisella, sillä kolmatta sektoria tarvitaan jatkossakin.”

Vienti vetämään rikkaisiin maihin

Talouskriisi selätetään ja vienti saadaan vauhtiin vain, jos Eurooppa-keskeisyydestä luovutaan, toteaa **Kaleva**.

”Pienen viisimiljoonaisen kansakunnan siunaus on se, että sen tuotanto harvoin riittää saamaan maailmanmarkkinoita kyllästiksi. Suurten maiden kysynnän nieluun luulisi helposti uppoavan niin paljon suomalaisia tuotteita ja palveluksia, että työllisyys ja hyvinvointi saadaan turvatuiksi.

Mutta se edellyttää ensiksi voittelun lopettamista ja katseen siirtämistä omista kengistä kauemmaksi horisonttiin.”

Kehuja peltipoliiseille

Karjalainen kehaisee Suomen muusta Euroopasta poikkeavaa linjaa sallia peltipoliiseista varoittavat navigaattorit.

”Kameratolpathan on asennettu yleensä paikkoihin, joissa nopeutta toivotaan alennettavan. Kameratonkin tolppa toimii kaasujalkaa keventävänä pelotteena.”

”Pääteille asennetut peltipoliisit seisovat yleensä ennen alennettua nopeusrajoitusaluetta, jolloin ne tekevät juuri sitä, mitä niiden on tarkoituskin: alentavat liikenteen nopeutta esimerkiksi risteysaluetta lähestyttäessä.

Jos tavoitteena olisi pelkästään sakkojen kalastelu, niin silloin tolpat olisivat poikkeuksetta alennetun nopeuden alueella.”

KOLUMNI: JOUKO RÖNKKÖ

Energiaa maalaisjärjellä

Ilmaston muutoksen torjuminen sopii useimmiten hyvin yhteen tavallisen maalaisjärjen käytön kanssa. Jos säästetään energiaa, säästyy myös rahaa. Vähennetään siis turhaa kulutusta ja siirrytään käyttämään vähemmän kuluttavia laitteita.

Maalaisjärkeen ei kuitenkaan sovi, että ostetaan kalliilla uudet laitteet vähän käytettyjen tilalle vain sen takia, että siinä säästetään muutama euro. Ehkä piankin ollaan vaatimassa niiden tilalle taas vähemmän kuluttavia, ja taas saadaan satasella euron säästö. Ei käy.

Hankinnoissa energiaa voi säästää todella paljon. Sääntö numero yksi on: jätä turhimmat ostot tekemättä.

Numero kaksi: Suosi käytettyjä, hyvin toimivia laitteita aina kun mahdollista. Uusilta koneilta vaadi taloudellisuutta.

Energian tuotannossa pannaan eurot siihen koriin, missä tuotetaan vähin päästöin kotimaista energiaa. Kannattaa käyttää muutama euro siihen, että hake ja turve saadaan korjattua ja kuljetettua tehokkaasti. Kannattaa tukea polttotekniikoiden ja laitteiden kehittelyä ja myös laitteiden vaihtoa parempiin silloin, kun se tuo selvää säästöä.

”Ihan hyvä että intialainen ja kiinalainen saavat työtä.”

jouko.ronkko@mt1.fi

Maalaisjärjen vastaista – ja epärehellistä – on tietenkin estää turpeen tuotanto kohtuuttomilla lupavaatimuksilla ja ihmetellä sitten, miksi voimalat siirtyvät kivihiileen.

Ilmasto ja maalaisjärki kiittävät myös silloin, kun tavarat tuotetaan vähin päästöin ja tehokkaasti. Järkeä ei ole siinä, että tehokas tuotanto tehdään mahdottomaksi ja ajetaan teollisuus pois kotimaasta, sinne, missä tuhlaus ja saastuttaminen rehottavat.

Kuten ilmastonmuutokset airuet niin usein toistavat, saasteet ja päästöt eivät pysähdy valtakuntien rajoille. Savuttavien ja saastuttavien laitosten siirtäminen Kiinaan saattaa rauhoittaa vihreää unta mutta ei auta ilmastoa.

Hiilitonni se on kiinalainenkin.

Te, jotka olette tähän saakka nyökytelleet, älkää väittäkö, että EU määräisi meille kaikki nämä hölmöydet. Suurin osa on kotimaassa keksittyä ja täällä sovellettua. Esimerkiksi turve olisi kelvannut EU:lle uusiutuvaksi energiaksi, mutta Suomi, tarkemmin sanoen Paavo Lipponen (sd.) hallitus, luopui sen esittämisestä.

Muut maat olisivat ymmärtäneet hyvin, että Suomi käyttää turvetta vähemmän kuin se kasvaa.

Pahin on vielä sanomatta. Tuulivoima on vihreän unelmahötön karmein tuote. Sen eteen ovat laskeneet käyttämättömän maalaisjärkensä myös monet aiemmin viisaiksi mainitut vaikuttajat.

Maalaisjärki ja ilmasto hyväksyisivät tuulivoimalat, jos ne tuottaisivat energiaa päästöttömästi kuten mainostetaan. Kulutukseksi pitää kuitenkin laskea laitoksille johtavat, toistakymmentä metriä leveät tieurat ja laitosten rakentaminen, betoni ja teräs, monet arvometallit.

Jos tuulivoima olisi niin edullista kuin väitetään, se olisi yleistynyt ilman sähkön käyttäjien ylimääräistä kuppausta. Nyt tuulisähkö on edullista vain sen tuottajille. Heille taataan varma menekki taattuun hintaan kuin Neuvostoliitossa aikoinaan vasemman jalan saappaille.

Sanotte, että kannattaa tukea tuulivoiman tuotantoa, koska siten kehitetään uutta tekniikkaa? Tuohon ei usko ainakaan tuulivoimateollisuus. Sen myllyt on rakennettu kestämään vain 20–25 vuotta. Sen jälkeen siirrytään varmaankin myymään jotain muuta uutta ja ihmeellistä.

Sanotte, että saadaan työpaikkoja? Ihan hyvä, että intialainen ja kiinalainen saavat työtä, mutta pitääkö minun maksaa se sähkölaskussani. Tuulivoiman kotimaisuusaste on 10 prosenttia. Yhdeksän euroa kymmenestä menee ulkomaille.

Kotimaisen bioenergian tuotannon tukeminen lisäisi kotimaista työllisyyttä – ja myös tuottaisi energiaa monin verroin tehokkaammin.

Sanotte, että kylät hyötyvät tuulivoimasta? Sama raha olisi kannattanut jakaa kylille ilman jobbareita ja lobbareita siinä välissä.

Vähemmin maisemavaurioin monet kylät olisivat voineet rakentaa vaikka rannoille lomaasuntoja. Mutta eihän se käy. Järvelle pilkottava saunan nurkka rikkoo luonnon rauhan, tai ainakin vihreän mielenrauhan. Kahden sadan metrin korkeudessa humahteleva tuulilaitoksen siipi sen sijaan vain kaunistaa – ja rauhoittaa vihreässä unessaan nuokkuvia.